

[Helge Adam Møller]

For det er jo rigtigt, at fru Dorte Bennedsen er en af medforslagsstillerne – sammen med mange andre, både danske og øvrige nordiske og fra flere forskellige partier – til et identisk forslag i Nordisk Råd, men det spændende er vel, at efter at vi har haft det ude til høring i alle landene hos både officielle og uofficielle organer, så er vi kommet i tvivl. Og det gælder altså også dem, der har stillet forslaget, således at eksempelvis næstformanden i Socialdemokratiet i Nordisk Råds juridiske udvalg foreslår, at man henlægger det.

Der er altså sket det, som vel indimellem sker for os alle sammen, og som en tidligere socialdemokratisk statsminister sagde meget markant og meget rigtigt: »Man har et standpunkt, til man tager et nyt«. Det betyder, at vi indimellem finder ud af, at når vi graver et spadestik eller to eller tre dybere ned, så viser der sig nogle ting, som vi måske ikke var klar over.

Det er vel også det, en førstebehandling og et efterfølgende udvalgsarbejde lægger op til. De fleste ordførere i dag har sagt: Her er noget, som er rigtigt. Her er nogle ideer og tanker, men har vi fået den hele og den fulde sandhed frem, eller kunne vi måske gøre det endnu mere effektivt og endnu bedre?

Det var bare det, jeg prøvede at lægge op til, og det er det, som vi også i Juridisk Udvalg prøver at lægge op til.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg indledte debatten om beslutningsforslaget fra SF for et stykke tid siden med at takke SF, fordi de har fremsat beslutningsforslaget, og heri lå naturligvis en positiv tilkendegivelse om, at her er et emne, som vi skal tage seriøst, her er et emne, som vi skal diskutere, og som vi alle er meget optaget af. Jeg synes også, at debatten her har vist, at denne holdning præger samtlige de ordførere og andre medlemmer, som har udtalt sig om spørgsmålet.

Fru Dorte Bennedsen henviste til det indlæg, som justitsministeren havde, da sagen var til behandling sidste gang, og citerede nogle ord, justitsministeren havde givet udtryk for, nemlig at der var grund til årvågenhed, at der var grund til at være forud for udviklingen, og at der skulle gribes ind i tide, hvis der var optræk til, at sådanne forhold kom på tale i Danmark. Jeg skal sige, at jeg er fuldstændig enig i de synspunkter, som justitsministeren dengang gav udtryk for.

Nu sker der så det, at beslutningsforslaget går til udvalgsbehandling, og under udvalgsbehandlingen vil der naturligvis blive mulighed for at tilvejebringe den viden om spørgsmålet, der overhovedet kan tilvejebringes. Det tror jeg vil være overordenlig nyttigt, og jeg er temmelig overbevist om, at den omfattende viden, som man allerede har på nuværende tidspunkt, vil føre til, at man får et mere kvalificeret grundlag til at træffe beslutning om, hvorvidt netop dette beslutningsforslag skal vedtages, eller hvordan man i øvrigt skal forholde sig.

Jeg synes også, det vil være nyttigt under udvalgsbehandlingen at drage den nordiske sammenhæng ind i billedet. Som hr. Helge Adam Møller gjorde opmærksom på, er det også et spørgsmål, der bliver drøftet i Nordisk Råd. Endvidere vil det vel også være naturligt at tage spørgsmålet op ud fra en europæisk synsvinkel, en EF-synsvinkel, idet det jo er en klar interesse, at der bliver så ensartede regler omkring disse spørgsmål som overhovedet muligt.

Hvorvidt alle disse overvejelser fører til den konklusion, at det er rigtigt at foretage et lovindgreb nu, vil jeg også godt personlig vente med at tage stilling til, indtil vi har tilvejebragt den fornødne viden, indtil vi har haft de fornødne overvejelser om hensigtsmæssigheden af lige præcis dette forslag, om man skal ramme bredere, eller hvordan man nu mest hensigtsmæssigt griber det an.

Det, jeg derfor lægger op til, er, at vi fra Arbejdsministeriet – og jeg er helt sikker på, at også andre ministerier gerne vil bidrage hertil – får alle disse oplysninger til udvalgets rådighed, som man har behov for for at kunne tage stilling på et kvalificeret grundlag.

Rahbæk Møller (SF):

For at tage arbejdsministeren først: Det er klart, at vi skal have de oplysninger, som er til rådighed, men jeg vil godt advare mod at sige, at nu skal vi se det i nordisk sammenhæng og vi skal se det i en europæisk sammenhæng – FN omtalte ministeren vist ikke. Man kan bringe tingene op i så højt et internationalt niveau, at tingene aldrig løses. Derfor synes jeg, at vi skal skride til handling, men selvfølgelig da inddrage, hvad der foreligger fra Nordisk Råd og andre steder.

Det samme er svaret til hr. Helge Adam Møller, der henviser til en udvalgsbetænkning i